Quelle: https://manuscripta.at/?ID=916
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

bam. ut miseriā psonam
eorū iudicabamus idig
nam. ⁊ conuentū sine ho
nore. Iste aūt inuenti sūt
sapientes. et nos pbam
miseri tūc fuisse ⁊ insipiē
tes et uani. qn nec ipsi
laborauim. nec laboran
tibꝫ auxiliū pro labore
prestauim. quin ymo
eos in delicijs positi ur
tissim. ⁊ deīntes credidi
mus? quos fulgentes
nūc aspiciam. ⁊ floxentes.
Ad hec prefect aiūt. Sa
pient quidem te iudeo
pscartū. ꝫ non ad inter
rogationē meam iuderis
dare responsū. Valeria
nus respondit. Stultos
nos ⁊ insipientes ēe dixi
sti. qd facultates nras
egentibꝫ dam. ⁊ aduena
suscaprim. opem iudui
simus? orphanis sbue
tum. inhumata corpa
tegim. et honestas dei
nīribꝫ tradim sepultu
ras. Insipientes nos esse
et insanissimos iudicas.
quod cum letantib nō
letam. nec cū uoluptuo
sis delicijs resoluimur.
aut ignobilis uulgi o
culos nos illustres et
ostendim nobiles. Yem
eo temp in quo fructus
nre tristicie colligam.
et nobis gaudentibus
lugeant hi qui nūc in
sius gaudijs extollūt.
Temp enim semīandi
ē im. Qui in ista uita
semīauerint gaudia. ī
illa uita luctū ⁊ gemi
tū metent? qui aūt se
mīauerīt lacrimas tē
porales. in illa sūt uita
gaudia sempitna mes
sium. Almachi pfectus
dix. Ergo ⁊ nos ⁊ inuic
tissimi principes nīri eter